

[Waldorff]

denne skattelettelse, som altså ikke er andet end den almindelige inflationssikring, også giver et par procent. Det er en post, der i øvrigt er en gåde for mig, men det er der ikke rigtig tid til at gå nærmere ind på her. Så lægger man pensionisternes månedlige 50 kr. oveni, og så tager man de forhøjede indtægter til de langtidsledige, som kommer i arbejde, uden i øvrigt at nævne dem, som bliver arbejdsløse. Endelig tager man væksten i arbejdsstyrken. Det skulle alt i alt give en forbrugsstigning på 4-5 pct.

Allerede her er økonomernes kunststykker faktisk temmelig interessante, for på den selv samme side i det økonomiske sekretariats konjunkturoversigt, på den selv samme side, som der henvises til, nemlig side 16 - hvis nogen er interesseret - hvor man nævner, at indkomstopgøret, som det kaldes nu om dage, betyder et par procent i reallønsfremgang, siger man, at resultatet i kroner og øre ved overenskomsterne er af mindre betydning, fordi det alligevel bliver ædt op af skat og prisstigninger. Overenskomsterne betyder altså egentlig ikke noget i reallønnen, men alligevel regner man dem ind med 2 pct. på årsbasis.

Det kan selvfølgelig være, at det økonomiske sekretariat simpelt hen bare mener, at et par procent i reallønsstigning er af mindre betydning, og det vil ganske givet interessere både finansministeren og den nye skatteminister voldsomt meget, hvis det er de beregningsmodeller, man bruger.

Og videre: hvis man selv tror på den forbrugsstigning her - og det forudsætter altså ud over alt det andet, jeg har nævnt, at man også tror på en prisstigning, som ligger langt under, hvad man har set i mange år - hvad dækker den så over? Den dækker for det første over en udvidet arbejdsstyrke. Der er altså flere til at dele denne forbrugsstigning. For det andet dækker den over en særlig vægt til pensionisterne. Og for det tredje og måske nok vigtigste dækker den over en fuldstændig skævt fordelt indkomststigning, nemlig efter forudsigelserne 13 pct. til de selvstændige, 8 pct. til de privat ansatte og 6 pct. til de offentligt ansatte. Det betyder rent ud, især når de her foreslåede stramninger kommer til, et regulært reallønsfald, så det batter, for lønarbejderne, mens de selvstændige som sædvanlig bliver holdt skadesløse.

Det er da i hvert fald klassepolitik, så det kan forstås.

Hvis ikke det var så sørgeligt, ville man synes, det var skægt at se, hvordan regeringen nu vil gebærde sig for at prøve at leve op til sin hensigtserklæring om, at man så vidt muligt vil sikre opretholdelsen af de disponible realindkomster.

Men tilbage til spørgsmålet: hvor megen realitet tror regeringen egentlig selv der er i ansættelsen af denne forbrugsstigning? Det bedste indicium må være de antagelser, man gør sig om sine indtægter - det var det, hr. Kaj Hansen var inde på i sit indlæg - nemlig at man har et mål med moms, der hedder 3,2 mia kr., og det nås ved et uændret forbrug. Så sidder de kløgtige politikere i skatteudvalget og siger: ja men hvis forbrugsstigningen faktisk er på et par procent derudover, er der jo rigeligt penge til, at vi kan betale en kompensation, uden at vi behøver at smække ¼ pct. oven i moms. Men så skal man ellers se skatteminister Anders Andersen og kompagni på tilbagetog, fordi sådan var det nemlig slet ikke ment. Deraf kan man lære, at hvis der er noget, man ikke får regeringen til at tro på, er det den forbrugsstigning, som regeringens egne økonomer har siddet og sjusset sig frem til.

Men vi kan jo godt slå fast, at uanset hvad vi kan påvise af absurditeter, og uanset hvad vi kan påvise af virkninger af den finanspolitiske stramning, har SV-regeringen selvfølgelig tænkt sig at køre den igennem.

Vi får moms, som vi diskuterer her, men vi får også en skattestigning i løbet af efteråret, og den har der været mærkeligt stille omkring. Jeg mener, det kunne være ganske interessant at høre, hvad de små borgerlige hjælpepartier har at sige til denne skattestigning, om de, der faktisk har tænkt sig at stemme for denne momsforhøjelse, vil være så elskværdige at kommentere, hvordan de har tænkt sig at forholde sig til den kommende skattestigning, selv om det ikke er den, der bliver diskuteret i dag.

Man kan lave en tilsvarende oprulning af modsigelserne og fortielserne og de løse antagelser vedrørende virkningen på arbejdsløsheden af dette momsforslag, men det skal gøres ganske kort.

Først beder man i udvalget om at få at vide: hvor mange bliver arbejdsløse som følge af momsforhøjelsen? Ca. 8.000 bliver der